

[Akseil Møller.]

Er vi ikke kommet dertil, at skatterne i virkeligheden er en hindring for udfoldelsen af det initiativ og det arbejde, som dog trods alt mere end penge, mere end materialer, er betingelsen for yderligere fremdrift i genopbygningen? Det ærede medlem kan sige, at det ved han ikke noget om. Han kan sige, at det eneste sikre er, at den mand får 50 kr. mere til forbrug. Men vil det ærede medlem tage det standpunkt, at han ikke skal have disse 50 kr., især hvis det ærede medlem ræsonnerer som så, at denne mand får de 50 kr. i en situation, hvor hans levnedsmiddelomkostninger bliver højere?

Jeg synes egentlig, vi skulle se at arbejde os ud af dette kinesiske system med at opkræve skatter af befolkningen og så give den rabatmærker og tilskud til priserne i stedet for. Det er jo således, at landets skattelovgivning, ikke blot når det drejer sig om direkte, men også om indirekte skat, må tage sigte på at volde så lidt hindring som muligt for initiativet. Det er derfor stadigvæk i høj grad en tvivlsom sag at fortsætte med den ekstraordinære beskatning af aktieselskaberne, og vi vil meget gerne drøfte nogle synspunkter om denne sag med den højtærede finansminister i udvalget. Det er i alt fald givet, at der i den nuværende indirekte beskatning kan påvises afgifter, som er en direkte hindring for erhvervets eksistens. Naturligvis, sålænge den højtærede regering sørger for, at inflationen er et par hestehoveder forud for produktionen og produktionsomkostningerne, kan man måske endnu i nogen tid klare afgifterne på guld og sølv, uden at omsætningen på guld og sølv går ned. Men jeg tror, at hvis det lykkes os at bremse inflationen, må vi af hensyn til det arbejde, der ligger i guld- og sølvvarefremstillingen, have denne skat ud af verden — og dens eksistens og højde vil vi drøfte i det udvalg, der bliver nedsat.

Men særlig vanskeligt er jo efterhånden restauranterhvervet blevet stillet. Forslaget om den ekstraordinære afgifts nedsættelse fra 33 til 25 pct. er ikke den håndsækning til erhvervet, som er nødvendig, hvis det skal holdes i gang. Man kan naturligvis spørge, om det skal holdes i gang, og jeg forstår, at det spørgsmål ligger på tungen. Man kan naturligvis sige, at jo højere omsætningsafgiften er, des mindre er den del af landets forbrug, som falder på restauranter, og man kunne altså tilsyneladende mene, at en forbrugsbegrænsende politik måtte fastholde en beskatning i alt fald i

det niveau, som den højtærede finansminister nu har foreslået. Men det er efter min mening også kun tilsyneladende, at man kan hævde dette. Forholdet er nemlig det, at spiritusomsætningen i Danmark ikke er gået ned, jeg tror endda, man kan sige tværtimod. Den er blot blevet lagt om, således at en faldende part ligger i restauranterne og en stigende i hjemmet. Jeg vil derfor mene, at man må finde det beskatningspunkt, som muliggør, at denne meget omfattende del af forlystelsesbranchen kan holdes i virksomhed og arbejdsløshed forhindres. Jeg kan da heller ikke lade være med at understrege en forundring over, at man ofrer de største anstrengelser på at lokke turister til Danmark og derefter behandler dem således, at man er sikker på, at de tager den første båd i havnegade til Sverige for at slippe for prisniveauet på de danske restauranter. Det må efter min mening være en af opgaverne i det kommende udvalg at få denne beskatning væsentligt nedbragt.

På samme måde vil det være naturligt at gøre en bemærkning om de indirekte skatters virkning i det hele taget. Jeg er tilhænger af indirekte beskatning, og det glæder mig at se, at vi nu har fået en justitsminister i landet, som deler denne opfattelse. Jeg lykønsker den højtærede regering til, at den har fået en tilhænger af indirekte skatter, i regeringen oven i købet — dette være især sagt til den ærede ordfører for socialdemokratiet, som i dag gjorde en del bemærkninger om omsætningsafgifter o. s. v., han vil hos den højtærede nyudnævnte justitsminister finde sympati for en omlægning af skatterne fra indkomst til forbrug.

Der er efter min mening et meget væsentligt hensyn, som efterhånden trænger sig på i alt, hvad der vedrører indirekte beskatning, og dette væsentlige hensyn er, at jo højere vi gør den indirekte beskatning i landet, og des vanskeligere tiderne bliver for de erhverv, som opkræver de høje indirekte skatter på de sædvanlige varer, der bærer dem, desto mere frister lovgiveren mennesket til at forsynde sig, og det synes jeg, vi som lovgivere skal tænke på. Men dernæst vil jeg gerne sige, at den økonomiske virkning deraf er, at vi forlanger et kapitaludlæg af detallisten i forbindelse med hans varelager, fordi han i forvejen, inden han tager varerne ind i huset, skal betale den højtærede finansminister, hvad den højtærede finansminister skal have. Derfor vil jeg gerne støtte den tanke, der er rejst af De samvirkende Købmandsforeninger, om et gebyr for opkrævningen af en del af